

BRANTS, Karel Gommaar, jurist (Sint-Jans-Molenbeek 15 maart 1856 - Neerijse 7 maart 1934). Doctor in de rechten. Gemeentesecretaris van Etterbeek en later directeur van de Vlaamse diensten van de wetgevende Kamers.

Sociaal georiënteerd cultuurflamingant. Behoorde in 1889 tot de stichters en was tevens voorzitter van de Vlaamsche Bond te Brussel, waarin de – vooral sociaal progressieve – flaminganten, die zich ook politiek wilden manifesteren, elkaar vonden. Zijn flamingantisme, gekoppeld aan zijn christelijk-democratische overtuiging, kwam volledig tot zijn recht in de talrijke meetings die hij hield, vooral op het platteland, in het kader van het Sprekersverbond, dat in de schoot van de Vlaamsche Bond tot stand was gekomen. In 1893 behoorde hij tot het bestuur van het in dat jaar te Gent opgerichte christelijk-democratisch Verbond der Sprekersbonden. Hij maakte deel uit van de groep katholieke Vlaamse intellectuelen Eigen Leven, die o.m. het initiatief hebben genomen tot de oprichting van Dietsche Warande en Belfort. Ook als jurist en als man van de administratie stond hij volop in de ontvoogdingsstrijd. Hij was, in een periode waarin de Vlaamse rechtsliteratuur nog in de kinderschoenen stond, ervan overtuigd dat het mogelijk was met goed gevolg te ijveren voor een Nederlandstalige jurisprudentie en voor een Vlaamse rechtswetenschap. In 1897 was hij dan ook medestichter van het Rechtskundig Tijdschrift voor België, waarvan hij de eerste redactiesecretaris werd. Het tijdschrift streefde naar een wetenschappelijke behandeling van het Vlaamse recht en verdedigde terzelfdertijd de Vlaamse belangen. Hij zelf demonstreerde door menige publikatie, hoofdzakelijk inzake bestuursrecht, dat men het Nederlands als een volwaardige juridisch-wetenschappelijke taal kon hanteren. Brants was eveneens de oprichter, en gedurende jaren de bezieler, van het Tijdschrift der Gemeentebesturen, dat door het verlenen van studiemateriaal voor het administratief recht, een geenszins te versmaden stimulerende en helpende factor was bij de stelselmatige vernederlandsing van het bestuur in Vlaanderen. In 1923 werd hij door de minister van justitie, F. Masson, benoemd tot lid van de commissie die tot taak had de tekst van de grondwet in het Nederlands te vertalen, alsmede de tekst van de wetboeken en van de gebruikelijke wetten en besluiten waar nog geen officiële Nederlandse tekst van bestond.